

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 239.

Anden Session.

66de Møde.

Onsdagen den 15de Januar.

(Berf.)

Nothe (forts.): Det forekommer mig, at disse den ærede Ordførers Ord maae vendes lige mod ham selv; dersom der var Tale om at fastsætte et Gagerement for Embedsmænd i Vestindien, da var det af Bigtighed at undersøge, hvorvidt man kunde gaae, for at komme til det allerlaveste, hvorfor Embedsforretningerne nogenslunde kunne besørjes, og man havde da den Udfigt, at man mulig kunde trække Embedsmænd herovrefra, som man ved at give Haab om en fast og definitiv Ansættelse maafee kunde faae til at gaae ind paa disse Vilkaar; nu derimod handles der om at bibeholde Gager, som for en væsentlig Deel allerede ere tillagte constituerede Embedsmænd, Embedsmænd, der tidligere befandt sig i Vestindien i det Væsentligste i private Stillinger, hvor de havde deres private Erhverv, da de for en stor Deel vare Sagførere, disse Mænd have samtykket i at lade sig constituere som Statens Embedsmænd imod den bestemte Gage, hvorom her handles; naar man nu uden videre gaaer hen og nedfætter Gagen for dem i denne Overgangstilstand, saa er det høist sandsynligt, at disse Embedsmænd ville sige, ja saa ville vi træde tilbage i vor tidligere private Erhverv, og man forstyrrer da disse Embedsmænds interimistiske Forhold, inden man er kommen saavidt, at man kan træffe en endelig Foranstaltning for at ordne det hele Forhold og ved Udfigt til fast Ansættelse muligviis bøde noget paa Gagens Lavhed, hvorfor netop dette Dilemma forekommer mig at være høist misligt til at foretage Forandringer, med hvilke man dog ikke opnaaer noget væsentligere Resultat end det, som vilde fremkomme, naar Udvalgets Forslag

antoges. Jeg har oplyst, at den hele Sum, hvorom her handles mellem mig og Udvalget, er 3000 B. D., og det er ikke, som den ærede Ordfører sagde, om jeg mindes ret, $\frac{2}{5}$ af den hele Deficit. (Ordføreren: Nei ikke fuldt.) Det forekommer mig, at det blev yttret, at den Sum, hvorom der her var Tale at bespare, beløb sig til $\frac{2}{5}$ eller maafee $\frac{2}{5}$ af den hele Deficit; men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det kun er 3 pCt. af det hele Deficit. Naar, som jeg tidligere har sagt, det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, gaaer ud paa en Nedsettelse i det Hele taget af 4,200 B. D., medens den ærede Finansminister, saavidt som jeg forstod ham, kun vil gaae ind paa en Nedsettelse af 3,580 B. D., saa giver mit Forslag en større Nedsettelse end den ærede Finansministers, men dog saaledes at det ialtsald mere end Udvalgets nærmer sig hans Forslag, og naar man ved denne Sags nuværende Behandling ikke kan komme til det Forslag, hvorved man kan antage at ville blive staaende, saa er der ialtsald største Anledning til at gaae ind paa det af mig stillede Underændringsforslag, og vil man da ved 3die Behandling foretage nogen videre Ændring, navnlig med Hensyn til de Motiver, hvorpaa Lovforslaget er baseret, forsaavidt man vil ordne Gageringen noget anderledes mellem de forskjellige Embedsmænd, saa er man ved Antagelsen af dette Forslag nærmere derved, end hvis man blev staaende ved Udvalgets Forslag. Jeg skal derfor ogsaa fastholde det Forslag, som jeg har stillet.

Bregendahl: Det forekommer mig, som om den ærede Ordfører ikke aldeles rigtigt har opfattet en Udtalelse, som saaldt fra den ærede Bestyrer af Finansministeriet med Hensyn til de Gagenedsettelse, som nu sidst fornemmelig have været Gjenstand for Discussion; thi det